

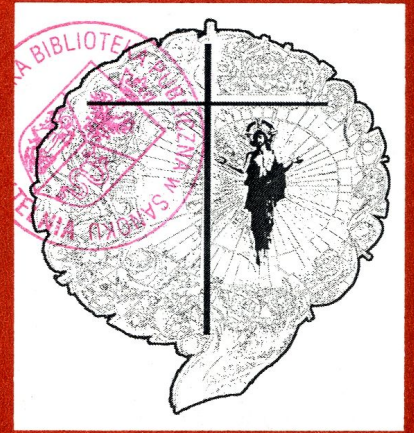
SANOK

CHRYSYTUSEM W ŻYCIU

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSYTA KRÓLA

ISSN 1734-1078

12	poniedziałek	Wspomnienie św. Brunona z Kwerfurtu – biskupa Brunon urodził się w 974 r. w rodzinie grafów niemieckich w Kwerfurcie. W roku 999 Bonifacy złożył śluby zakonne. W roku 1001 Bonifacy zorganizowano misję na prośbę cesarza Ottona III i króla polskiego, Bolesława Chrobrego na terenie Słowian. Według podania miał nawrócić nad Bugiem jednego z książąt jaćwieskich. Rywale księcia wykorzystali ten moment i pozbawili go władzy. Brunon zaś, z 18 towarzyszami, miał zginąć z ich ręki 9 marca 1009 roku, w okolicach Pojezierza Suwalskie.
13	wtorek	Wspomnienie św. Andrzeja Świerada i Benedykta – pustelników Andrzej Świerad (Andrzej Żurawek) pochodził z Polski, z rodziny rolniczej. W roku 997/998 wstąpił do benedyktyńskiego klasztoru. Po przekroczeniu 40 lat, mógł mnich iść na pustelnię i w towarzystwie jednego ucznia, który zmieniał się co kilka lat, by służyć Bogu w zupełnym odosobnieniu. Co tydzień Andrzej musiał wracać do opactwa w sobotę wieczór i zostać na całą niedzielę. Jego zajęciem było karczowanie lasu. Pomimo tak ciężkiej pracy Andrzej trzy dni zupełnie pościł: w poniedziałek, w środę i piątek. Ponadto Andrzej opasał swoje ciało mosiężnym łańcuchem, który z czasem obrósł skórą. To właśnie było bezpośrednią przyczyną jego śmierci ok. 1030-1034 r., gdyż po pęknięciu naskórka wywiązało się zakażenie.
15	czwartek	Wspomnienie św. Bonawentury – biskupa i doktora Kościoła Bonawentura urodził się około 1218 r. w Bagnoregio koło Viterbo. Po ukończeniu szkoły średniej udał się na uniwersytet do Paryża, na studia filozoficzne. Tu wstąpił do franciszkanów. Odbywał dalsze studia, a następne lata spędził w różnych klasztorach franciszkańskich w charakterze wykładowcy. Został wybrany przełożonym generalnym zakonu. Wybór ten okazał się dla młodego zakonu opatrnościowym. Przez 16 lat swoich rządów doprowadził zakon do niebywałego rozwoju. Posiadał umiejętność łączenia życia czynnego i publicznego z bogatym życiem wewnętrznym. Brał udział w przygotowaniu soboru w Lyonie. Wyczerpany zmarł 15 lipca 1274 r.
16	piątek	Wspomnienie NMP z Góry Karmel Dzisiejsze wspomnienie zwraca nas ku Maryi objawiającej się na górze Karmel, znanej już z tekstów Starego Testamentu. W XII wieku po Chrystusie do Europy przybyli, prześladowani przez Turków, zakonnicy, prowadzący życie kontemplacyjne na Karmelu (Karmelici). Szczególnie szybko zakon rozwijał się w Anglii, do czego przyczynił się m.in. wielki czciciel Maryi, św. Szymon Stock, Wielokrotnie błagał on Maryję o ratunek dla zakonu. W czasie jednej z modlitw, w nocy z 15 na 16 lipca 1251 r., ujrzał Bożą Rodzicielkę w otoczeniu Aniołów. Podała mu Ona brązową szatę, wypowiadając jednocześnie słowa: „Przyjmij, synu, szkaplerz twego zakonu, jako znak mego braterstwa, przywilej dla ciebie i wszystkich karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania.” Szymon przyjął ten dar i nakazał rozpowszechnienie go w całej rodzinie zakonnej, a z czasem również w świecie.
17	sobota	NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 4630594

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Zenon Feresz, Zespół Redakcyjny
druk z materiałów powierzonych
Drukarnia „Piast Kołodziej”,
Sanok, ul. Cegielniana 54,
tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiestacji tekstów

e-mail: chrystuskrol@home.pl

www.chrystuskrol.home.pl

Chcesz podyskutować na łamach naszej gazetki? ZAPRASZAMY!
najlepiej kontaktować się z nami w formie karteczek wrzucanych do skrzynki
na gazety, bądź w formie mailowej na adres: **chrystuskrol@home.pl**

20	wtorek	Wspomnienie bł. Czesława – kapłana Czesław urodził się około roku 1180 w Kamieniu Opolskim. Jako kapłan diecezjalny w 1220 lub 1221 r. wstąpił do dominikanów. Habit otrzymał z rąk samego św. Dominika. Czesław stał się założycielem rodziny dominikańskiej na ziemi czeskiej. Po założeniu klasztoru w Pradze (1225) udał się do Wrocławia. Tam pozostał aż do swojej śmierci (ok. 1242)
22	czwartek	Wspomnienie św. Marii Magdaleny Według biblijnej relacji Maria pochodziła z Magdalii - „wieży ryb” nad Jeziorem Galilejskim, ok. 4 km na północny zachód od Tyberiady. Jezus wyrzucił z niej siedem złych duchów. Od tam włącza się ona do grona Jego słuchaczy i wraz z innymi niewiastami troszczy się o wędrujących z Nim ludzi. Po raz drugi wspominają o niej Ewangelisci pisząc, że była ona obecna podczas ukrzyżowania i śmierci Jezusa, oraz zdjęcia Go z krzyża i pogrzebu. Maria Magdalena była jedną z trzech niewiast, które udały się do grobu, aby namaścić ciało Ukrzyżowanego, ale grób znalazły pusty. Kiedy Magdalena ujrzała kamień od grobu odwalony, przerażona, że Żydzi zbezpieścili ciało ukochanego Zbawiciela, pobiegła do Apostołów i powiadomiła ich o tym. Potem sama ponownie wróciła do grobu Pana Jezusa. Tu Zmartwychwstały Jezus ukazał jej. Ona pierwsza powiedziała Apostołom o Chrystusie, że On żyje.
23	piątek	Święto św. Brygidy Szwedzkiej – zakonnicy, patronki Europy Brygida urodziła się w 1303 r. koło Uppsali. Wbrew swojej woli Brygida została wydana w czternastym roku życia za męż. Kierowała domem i gospodarstwem wzorowo, dbała o służbę, z którą codziennie odmawiała pacierze. Nie zaniedbała wszakże Brygida wśród tak licznych zajęć rodzinnych troski o własną duszę. Brygida po 28 latach małżeństwa owdowiała i postanowiła oddać się wyłącznie służbie Bożej i pełnieniu dobrych uczynków. Założyła nową rodzinę zakonną pod nazwą Najświętszego Zbawiciela, zwaną często „brygidkami”. Jej córka, św. Katarzyna, w roku 1374 została jego pierwszą opatką. Zmarła 23 lipca 1373r.
24	sobota	Wspomnienie św. Kingi – dziewicy Kinga (Kunegunda) urodziła się w 1234 r. jako córka Beli IV, króla węgierskiego. W Wojniczu małoletnia jeszcze Kinga spotkała się z Bolesławem Wstydlwym, gdzie też doszło do zawarcia umowy małżeńskiej. Sprowadziła z Węgier do Polski górników, którzy dokonali pierwszego odkrycia złoża soli w Bochni (1251). Ufundowała kilka kościołów. Kiedy umarł książę Bolesław Wstydlwy postanowiła zrezygnować z władzy i oddać się wyłącznie sprawie zbawienia. Upatrzyła sobie klaryski w Starym Sączu. Zmarła 24 lipca 1292r.
26	poniedziałek	Wspomnienie św. Joachima i Anny – rodziców NMP Anna pochodziła z rodziny kapłańskiej z Betlejem. Św. Joachim miał pochodzić z zamożnej i znakomitej rodziny. Miał pochodzić z Galilei. Apokryficzna „Protoewangelia Jakuba” z II wieku podaje, że Anna i Joachim byli bezdzietni. Małżonkowie daremnie modlili się. Dopiero w podeszłym wieku doczekali się dziecka, któremu nadano imię Miriam – Maria. Są patronkami rodziców i ludzi starszych.
29	czwartek	Wspomnienie św. Marty Marta pochodziła z Betanii, miasteczka położonego na wschodnim zboczu Góry Oliwnej. Była siostrą Marii i Łazarza, których Chrystus darzył swą przyjaźnią. Bardzo wiele razy gościła Go w swoim domu. Na Wschodzie cześć naszej św. Marty datuje się od wieku V, na Zachodzie - od wieku VIII. Już w wieku VI istniała w Betanii bazylika na miejscu, gdzie miał stać dom Łazarza i jego sióstr. Św. Marta jest patronką gospodyń domowych, hotelarzy, kucharek, sprzątaczek i właścicieli zajazdów.

Impresja Morska

Fale biegną ku chmurom.
 Sosny wpatrzone w niebo.
 Fale z impetem
 Uderzają o brzeg wieczoru
 Z dłoni Czasu
 Stają się
 cieniem chwili.
 Rybitwy z mewy
 Kreślą kształty chmur.
 Na skarpie sosny
 z kwaśną miną patrzą
 na wyczyny wiatru.
 Matka Boża Swarzędzka
 Wypatruje łodzi,
 Co nie zdążyły
 Przed zmierzchem.
 Miedziano – czerwone
 pozdrowienia
 Śle morze
 Zasypiającym wydmom.
 W ceglany kościółku
 Przy placu pełnym kwiatów
 Na ołtarzu dnia
 Kapłan składa wiązanki
 kwiatów
 Za szczęśliwe powroty.
 Jak dobrze być w porcie.

Stanisław Konieczny

31	sobota	Wspomnienie św. Ignacego z Loyoli – kapłana Inigo Lopez urodził się w roku 1491 na zamku w Loyola w kraju Basków (Hiszpania). Otrzymał staranne wychowanie. Służył jako oficer w wojsku wicekróla Nawarry. Zraniony poważnie w 1521 r. został przewieziony do rodzinnego zamku. Dla skrócenia czasu prosił o powieści rycerskie, ale na zamku ich nie było. Bratowa podała mu m.in. Życie Jezusa Ludolfa de Saksa. Gdy tylko wyzdrowiał, opuścił rodzinny zamek i udał się do pobliskiego sanktuarium maryjnego, Montserratu. W duchowych zmaganiach powstał szkic jego najważniejszego dzieła, jakim są Ćwiczenia duchowne. Założył nowy zakon, zwany Towarzystwem Jezusowym. Nękany różnymi chorobami i dolegliwościami zmarł 30 lipca 1556 roku.
SIERPIEŃ		
4	środa	Wspomnienie św. Jana Marii Vianneya – kapłana Jan urodził się w rodzinie ubogich wieśniaków w Dardilly koło Lyonu 8 maja 1786 r. Otrzymał święcenia kapłańskie. Pierwsze trzy lata spędził jako wikariusz w Ecully. Biskup wysłał Jana na wikariusza-kapelana do Ars-en-Dembes. Całe godziny przebywał na modlitwie przed Najświętszym Sakramentem. Sypiał zaledwie po parę godzin na gołych deskach. Kiedy otwarto w wiosce szkołę, uczył w niej prawd wiary. Jadł nędznie i mało. Dla wszystkich był uprzejmy. Odwiedzał swoich parafian i rozmawiał z nimi przyjacielsko. Dobroć pasterza i surowość jego życia, kazania proste i płynące z serca - powoli nawracały dotąd zaniedbane i zubożniałe dusze. Zmarł 4 sierpnia 1859 r., przeżywszy 73 lata. Papież ogłosił św. Jana Vianneya patronem <u>wszystkich proboszczów</u> .
6	piątek	Święto Przemienienia Pańskiego Pamiętka przemienienia się Chrystusa wobec najbliższych Apostołów na górze Tabor. Tam ukazuje im pełni swojego bóstwa. I PIĄTEK MIESIĄCA
7	sobota	I SOBOTA MIESIĄCA
9	poniedziałek	Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża – dziewicy i męczennicy Edyta Stein urodziła się 12 października 1891 r. we Wrocławiu jako jedenaste dziecko głęboko wierzących Żydów. Była gruntownie wykształcona. W 1921 r. dokonało się jej nawrócenie. Wstąpiła później do Karmelu. Autorka dzieł teologicznych. 2 sierpnia 1942 r. podczas masowego aresztowania Żydów została aresztowana przez gestapo. Ostatecznie zagazowana i spalona w Oświęcimiu 9 sierpnia 1942 roku.
10	wtorek	Święto św. Wawrzynca – diakona Wawrzyniec był jednym z siedmiu diakonów Kościoła rzymskiego za czasów papieża Sykstusa II. Poniósł śmierć męczeńską w okresie ówczesnych prześladowań
11	środa	Wspomnienie św. Klary – dziewicy Klara urodziła się w Asyżu w 1193 lub 1194 r. Z rąk św. Franciszka otrzymała zgrzebny habit i welon zakonny. Zakon nosił nazwę Pań Ubogich, potem nazwano je II Zakonem, a popularnie klaryskami. 11 sierpnia 1253 r. umarła.
14	sobota	Wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbe – zakonnika Urodził się w Zduńskiej Woli koło Łodzi 8 stycznia 1894 r. Poprosił o przyjęcie do franciszkanów. Założył Rycerstwo Niepokalanej. Dla jego realizacji jego członkowie mieli się oddawać na całkowitą i wyłączną służbę Maryi Niepokalanej. Został wywieziony do Oświęcimia. O. Kolbe i poprosił, aby to jego skazano na śmierć w miejsce Gajowniczka. Poszedł do bloku zwanego blokiem śmierci. Hitlerowcy dobili go zastrzykiem fenolu po 2 tyg. męki. Stało się to dnia 14 sierpnia 1941 r.
15	niedziela	Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

IMIONA

zwykle słowa czy coś więcej

Wawrzyniec - Osoba o tym imieniu jest wszechstronnie wykształcona, mimo to nadal pogłębia swoją wiedzę. Tak zaabsorbowana nauką, zwłaszcza nauką o życiu, zapomina o swych obowiązkach. Niezbyt chętnie zakłada rodzinę i nie szybko decyduje się na dzieci. W życiu jest niezwykle krytyczna, do wszystkiego podchodzi z dużą rezerwą. Z natury jest osobą pobudliwą, co powoduje komplikacje w jej życiu. Lubi wygodę życiowe. Osoby te są oszczędne, a pomimo, że uwielbiają malarstwo i muzykę, niewiele pieniędzy przeznaczają na te sztuki. Osoby o tym imieniu chciałyby, żeby ludzie podziwiali je, stawiali za wzór. Dodatkowo dużo podróżują. Są nowocześni.

Wiktor - „Victor” to po łacinie „zwycięzca”. Ale jak się wsłuchać uważnie w magiczne wibracje tego imienia, to wcale nie kojarzy się z nim obraz tryumfującego wodza. Wiktor, jeżeli już odnosi zwycięstwo, to wcale nie dzięki śmiałym i ryzykownym posunięciom, lecz raczej dzięki staranym, drobiazgowym przygotowaniom i obliczeniu każdego swojego kroku. Dzieje się tak, gdyż liczbą jego imienia jest czwórka - liczba ludzi mocno trzymających się ziemi, polegających na tym, co da się zmierzyć i wyliczyć; często przesadnie ostrożnych i dalekich od porywów fantazji. dobrym, pracowitym i szlachetnym. jego charakterystyczną cechą jest duże umiowanie spokoju, poświęca się domowi i dzieciom.

17	wtorek	Wspomnienie św. Jacka – kapłana Święty Jacek urodził się w Kamieniu Śląskim. Wstąpił do dominikanów. Jacek zakładał placówki dominikańskie na Pomorzu. Wierny jednak swoim założeniom ewangelizacji udał się na prawosławną Ruś, gdzie założył klasztor w samym Kijowie (po roku 1228). Powstał ośrodek dominikański także w Przemyślu (1235). Jacek zmarł w Krakowie w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny 15 sierpnia 1257 r.
20	piątek	Wspomnienie św. Bernarda z Clairvaux – opata Bernard urodził się w rycerskim rodzie burgundzkim, na zamku Fontaines pod Dijon (Francja) w 1090 r. Mając 22 lata wstąpił do surowego opactwa cystersów w Citeaux. Został wysłany do założenia opactwa w Clairvaux. Był nie tylko gorliwym opatem swojej rodziny zakonnej. Zasłynął także jako myśliciel, teolog i kontemplatyk. Zmarł w Clairvaux 20 sierpnia 1153 r.
21	sobota	Wspomnienie św. Piusa X – papieża Giuseppe (Józef) Sarto urodził się 2 czerwca 1835 r. w rodzinie wiejskiego listonosza, w Riese koło Wenecji. Święcenia kapłańskie Józef otrzymał 18 września 1858 r. Budował wiernych pobożnością i gorliwością kapłańską. W 1884 r. papież Leon XIII mianował ks. Sarto biskupem Mantui. W 1892 r. Leon XIII wyznaczył go na patriarchę Wenecji. W 1903 r. został wybrany na stolicę piotrową i przyjął imię Piusa X. Z całą energią zwalczał współczesne błędy. Pius X bywa nazywany papieżem dzieci. Kochał je i pragnął, by jak najwcześniej spotkały się z Panem Jezusem. Zmarł 21 sierpnia 1914 r.
24	wtorek	NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE Święto św. Bartłomieja – Apostoła W Ewangeliach spotykamy dwa imiona: Bartłomiej i Natanael. Św. Jan podaje, że pochodził z Kany Galilejskiej. Tradycja chrześcijańska twierdzi się, że apostołował w Arabii Saudyjskiej. Jeszcze inni są zdania, że św. Bartłomiej pracował wśród Partów i w Mezopotamii.
26	czwartek	Uroczystość NMP Czeszochowskiej
27	piątek	Wspomnienie św. Moniki Monika urodziła się ok. 332 r. w Tagaście (północna Afryka), w rodzinie chrześcijańskiej. Jako młodą dziewczynę wydano ją za pogańskiego urzędnika. Została matką Augustyna. Po długich latach modlitwy i cierpień wyjednała mu nawrócenie z hulaszczego życia. Zmarła w Ostii w 387 r. Św. Monika jest patronką kościelnych stowarzyszeń matek oraz wdów.
28	sobota	Wspomnienie św. Augustyna – biskupa Augustyn urodził się 13 listopada 354 r. w Tagaście. Po nawróceniu Augustyn wraz z przyjaciółmi udał się do Hippony, gdzie postanowił założyć klasztor i tam spędzić resztę swego życia. Został mianowany biskupem. Zmarł 28 sierpnia 430 r. Po Augustynie pozostało kilkadziesiąt tomów jego pism.
WRZESIEŃ		
1	środa	Wspomnienie św. Bronisławy – dziewicy Bronisława urodziła się ok. 1200 r. w Kamieniu Wielkim, w możnej rodzinie Odrowążów. W wieku 16-17 lat wstąpiła do klasztoru Norbertanek w Krakowie. Wszystkie żywoty Bronisławy akcentują jej wielkie nabożeństwo do Męki Pańskiej. Celem przypodobania się Chrystusowi podejmowała różne pokuty i umartwienia. Bronisława umarła 29 sierpnia 1259 r.
3	piątek	ROZPOCZECIE ROKU SZKOLNEGO Wspomnienie św. Grzegorza Wielkiego – papieża i doktora Kościoła. Ur. w Rzymie ok. 540 r. Był prefektem Rzymu, potem obrał drogę zakonną. Z czasem został papieżem. Był gorliwym pasterzem, opiekunem biednych, autorem wielu dzieł teologicznych. Zmarł w 604 r.
4	sobota	I SOBOTA MIESIĄCA

SYMBOLE

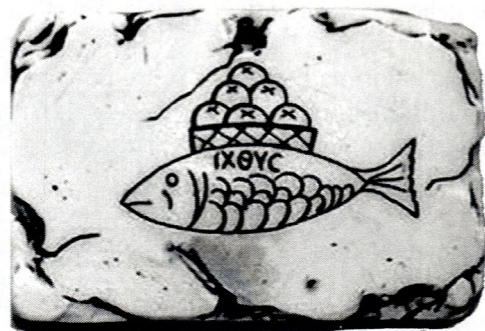
ich znaczenie i przesłanie

D.O.M. - jest to skrót od łacińskiego zwrotu Deo Optimo Maximo, czyli (dosł.) Bogu Najlepszeemu Największeemu lub też (mniej dosł.) [w imię] Boga Najlepszego Największego. Ta formułka ma w sumie charakter dosyć konwencjonalny, a pierwotnie była umieszczana na kościołach.

„W większości starych kościołów, w miejscach widocznych i eksponowanych (np. nad głównym wejściem czy nad ołtarzem), spotyka się łacińską formułę D. O. M. (Deo Optimo Maximo) sub invocatione Beati... , co oznacza, że kościół zbudowany jest na chwałę Bogu Najlepszeemu i Najwyższemu, którą w konkretnym budynku sakralnym oddaje się w sposób szczególny za wstawiennictwem określonego Świętego.” [sub invocatione Beati] - (P. Malecha, Tytuł kościoła w świetle norm prawa kanonicznego)

Dopiero z czasem formułka ta zaczęła występować na epitafiach i nagrobkach. W tym kontekście oznacza poddanie się wyrokom boskim, wyraża „polecenie się” opiece i łasce Boga Najlepszego Największego.

Inne rozwinięcie tego skrótu to: „Domus omnium mortalium” (łac. „Dom wszystkich śmiertelników”). Dlatego też na nagrobkach (zwłaszcza XIX-wiecznych) nieraz można przeczytać, iż jest to „DOM rodziny takiej a takiej”. Jak widać nie wynika to z nieznamomości łaciny, tylko po prostu innego odczytania skrótu.

„Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej ...” Rdz 12, 1.

Inne święte miejsca w Nazarecie.

W Ziemi Świętej nie ma miejsc nieciekawych, pustych, wszystkie okolice są historycznie ważne. Pielgrzymuje się nie po wrażenia, lecz by nasycić się widokiem, a później przeżywać powoli i spokojnie w domu.

Niedaleko od Bazyliki, ale w jej obrębie znajduje się mała kaplica o nazwie kościół św. Józefa. Przed nim rośnie gigantycznych rozmiarów – jak na nasze europejskie wyobrażenie – figus. Kilka lat temu zniszczyły go rzadkie tu mrozy i śniegi. Teraz wrócił do dawnej dobrej formy, a stoi w ogrodzie, który zachwyca bogatą roślinnością. Kościół został wzniesiony w 1914 r. Trzy nawy są oddzielone dwoma rzędami białych kolumn. W absydach freski Angela della Tore: Święta Rodzina, a więc atmosfera rodzinnej ciszy.

Tradycja wiąże to miejsce z domem i warsztatem św. Józefa, gdzie wychował się Jezus. Później w VI wieku był tu kościół jak również był tu kościół za krzyżowców. W kościele jest zejście do basenu chrzcielnego wielkiej podziemnej krypty, gdzie znajduje się też: silos zbożowy, zbiorniki wodne, mozaiki. Tutaj też w krypcie są trzy małe witraże podświetlone z zewnątrz ujmujące w swojej prostocie: zaślubiny Maryji z Józefem oraz śmierć Opiekuna Pana Jezusa. W sieni konwentu franciszkanów przy kościele jest tablica ufundowana przez Armię Polską na Wschodzie: „Polska Junacka Szkoła Powszeczna. 1943.”

To znaczy, że była w Nazarecie szkoła dla Polaków, chłopców, którzy przeszli gehennę wschodnią w czasie II wojny światowej.

Około 300 m na północ od Bazyliki stoi prawosławna cerkiew św. Gabriela Archanioła zbudowana w 1781 r. na ruinach XII wiecznego kościoła krzyżowców.

W cerkwi św. Gabriela jest źródło jedyne w Starym Nazarecie, więc do niego chodziła Maryja po wodę.

Nazywa się źródłem Maryji. Do źródła

schodzi się po schodach zbudowanych przez krzyżowców.

Ks. Peszkowski wspomina: „Kiedy byłem po raz pierwszy w Nazarecie /1942/ obok dawnej Bazyliki była szkoła ochotniczek, dziewcząt uratowanych z pożogi wojennej. Przybyły one tutaj razem z armią gen. Andersa i za wielkim jego staraniem znalazły tutaj schronienie. Stworzono wtedy dla nich tzw. Zakłady Naukowe z internatem. Prowadziłem dla nich kurs wódzów zuchowych. Podczas tego kursu na zakończenie był bieg na przeżycie. Ostatnią stacją biegu było spojrzenie na siebie, na swoją osobowość i na swą przyszłą drogę życia. Miejszem tej ostatniej stacji był Domek Najświętszej Rodziny. Tam też dziewczęta harcerki – wódzowie zuchowi – dumaly nad sobą, nad swoim dramatycznym życiem.

Nigdy nie zapomnę tych rozmów przy ognisku. A było, o czym mówić. Każda z nich przeszła przez niehumanitarną ziemię, każda zdobyła twarde doświadczenie życiowe. W tym wieku nikomu nie śniły się nawet takie doświadczenia, jakie one miały. Tutaj uspokajały się, wracały do równowagi, dojrzewały w światłach Domu Najświętszej Rodziny. Był to dom pełen nadziei, ogarniał nas wszystkich przebywających w tym miejscu, bo był domem Maryji, która mimo trudności zaufała Bogu. Promień tej nadziei ogarniał nas wszystkich. Była to nadzieja Bożej Rodzicielki, która przyniosła światu Zbawiciela.

To moment stosowny, by odmówić akt osobistego oddania się Maryji:

„Matko Boża, Niepokalana Maryjo. Tobie poświęcam ciało i duszę moją wszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia, wszystko, czym jestem i co posiadam. Ochotnym sercem oddaję się Tobie w niewolę miłości. Pozostawiam Ci zupełną swobodę posługiwania się mną dla zbawienia ludzi i ku pomocy Kościołowi świętemu, którego jesteś Matką. Chcę odtąd czynić wszystko z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie. Wiem, że własnymi siłami niczego nie dokonam. Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twego Syna i zawsze zwyciężasz.

Spraw więc, Wspomożycielko wiernych, by moja rodzina, parafia i cała Ojczyzna były rzeczywistym Królestwem Twego Syna i Twoim. Amen.”

Gdy Pan Jezus osiągnął właściwy wiek 30 lat udał się nad Jordan do Jana i przyjął chrzest od niego. Następnie pościł przez 40 dni. „Potem powrócił Jezus mocą Ducha do Galilei, a wieść

o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach wystawiany przez wszystkich,, Łk 4, 14-15.

Przyszedł również do rodzinnego Nazaretu. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i gdy się wszyscy zebrali, powstał. Było to sygnał dla przełożonego, że chce przemówić. Pan Jezus odczytał proroka Izajasza: „Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ mnie namaścił i posłał...” Iz 61, 1 nn.

Komentarz Jezusa musiał być bardzo ciekawy, skoro wszyscy zebrani słuchali Go z wielkim zainteresowaniem. Zastanawiali się, jak zdobył takie umiejętności. Gdy sobie uświadomili, że jest synem cieśli, doszli do wniosku, że zbyt wiele sobie przypisuje podając się za wysłańca Bożego. W dodatku stawia pogan wyżej niż ich. Na taką naukę nie mogli się zgodzić. Nie pozwalała im na to ambicja narodowa i religijna. Postanowili Go strącić. Wyprowadzili Go na górę za miasto i tam chcieli dokonać samosądu.

Od czasów bizantyńskich górę tę utożsamiano z Dżesel Katze – wzniesieniem o wysokości 392 m, odległym o ponad 2 km od miasta. Dzisiaj uważa się, że był to raczej szczyt wzgórza Nebi Sain, na którym rozłożyło się Nazaret, gdyż bardziej odpowiadało danym zawartym w Ewangelii.

Pismo św. prawie nic nie mówi o trzydziestoletnim życiu Jezusa w Nazarecie. Widocznie to było całkiem zwyczajne życie w małym mieście. Codzienne wstawanie ludzi, modlitwy, posiłki, prace i odpoczynki. To był czas ludzkiego dojrzewania w milczeniu, w ludzkiej codzienności. Życie ciche, spokojne, przeplatane porami roku, otoczone szarością i dzieleniem najdrobniejszych problemów z sąsiadami. Może po to był ten czas, by stać się jednym z nas, pokochać piękno codziennego, prostego życia i ukazać jego godność, że jest cenne w oczach Bożych, bo zaplanowane przez Stwórcę.

„Cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie, co posiadacie”. To polskie przysłowie ciśnie się na usta, gdy słyszymy o tym, jak mieszkańcy Nazaretu nie przyjęli najślawniejszego Rodaka. Polska miała tylu wspaniałych synów. Czasami trzeba aż zginać, żeby rodacy uświadomili sobie, kogo mają, a później kogo utracili.

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA

Dziennik podróży Kresy Wschodnie: 28–30 maja 2010 r.

28 maja 2010 r. godz. 0.00 – kościół pw. Chrystusa Króla w Sanoku.

O tej godzinie rozpoczęła się msza św. dla 49 osób wyjeżdżających na pielgrzymkę po Kresach Wschodnich. Podczas pielgrzymowania towarzyszyć nam będą słowa bardzo krótkiego kazania wygłoszonego przez duchowego przywódcę pielgrzymki, księdza prałata Feliksa Kwaśnego... „są trzy słowa, na których oparte jest całe nasze chrześcijańskie życie: WIARA, NADZIEJA i MIŁOŚĆ.” oraz ... by Pan Bóg był z nami i pozwolił nam zrozumieć ile trzeba wysiłku, aby zachować to, co jest nam bliskie”.

Dzień pierwszy – 28 maja 2010 r.

O godz. 4.15 wjeżdżamy na teren Ukrainy i tradycyjną trasą przez Chyrów i Sambor jedziemy do Lwowa. Tym razem tylko przejeździemy przez ulice tego niezapomnianego miasta. Przy ulicy Gródeckiej wsiada pani przewodnik Halina Zadorowska, która w roku ubiegłym pokazywała nam zabytki Lwowa.

Przed nami trzy dni pielgrzymowania przez Wołyń i Podole.

Pierwszy przystanek to Olesko – mała miejscowość nad rzeką Libercią, dopływem Styru. Kamienistą drogą pod górkę idziemy zwiedzać zamek. Pierwsza pisemna wzmianka o zamku pochodzi z 1327 roku. Wybudowany został wśród stawów i bagien.

Począjów to druga miejscowość na szlaku pielgrzymki, gdzie zatrzymujemy się na postój. Naszym celem jest klasztor, malowniczo położony na wysokim wzniesieniu, jeden z największych ośrodków kultu maryjnego na Wołyniu - Ławra Począjowska.

Wyruszamy w dalszą drogę. Pani przewodnik opowiada historię Krzemieńca, miasteczka do którego zdążamy.

Naszym celem jest muzeum, gdzie zgromadzone są pamiątki po Juliuszu Słowackim i jego rodzinie. Właśnie w Krzemieńcu w dniu 4 września 1809 roku przyszedł na świat Juliusz Słowacki – nasz wielki poeta.

Nad miastem góruje Góra Bony, a na niej ruiny zamku.

Dzień drugi – 29 maja 2010 r.

Po śniadaniu jedziemy do kościoła pw. św. Stanisława Biskupa. Tutaj dzięki uprzejmości miejscowego księdza proboszcza, o godz. 9-tej rozpoczyna się

msza św. sprawowana przez ks. Feliksa. Treścią kazania jest drugie słowo podstawy chrześcijaństwa – NADZIEJA. Kaznodzieja podkreślił, że człowiek, który nie ma nadziei, który nie ma spojrzenia na przyszłość to człowiek tragedii. Nawet przy największej tragedii wszystko jest możliwe dla tego, który ufa Bogu. Bo wiara i nadzieja to jedno jest...”

Po półgodzinnej podróży przed nami Zbaraż, miasto leżące nad rzeką Gniezną. Z wypowiedzi przewodnika dowiadujemy się, że pierwsza wzmianka o grodzie ruskim pochodzi z 1211 r. W XV w. Zbaraż znalazł się w granicach Polski, a od 1434 r. był siedzibą możnego rodu książąt Zbaraskich. Miasto rozwijało się dzięki położeniu na szlaku handlowym, zwanym Czarnym Szlakiem. Od 1919 do 1939 r. należało do Polski.

Przejeżdżamy most nad Dniestrem i wjeżdżamy na Bukowinę. Ziemię tę należały kiedyś do księstwa kijowskiego a później do mołdawskiego. Zbliżamy się do Chocimia.

Opuszczamy twierdzę i miasto. Kilka minut podróży i na przesmyku mijamy metalowy kur, który zawsze spoglądał na trzy państwa. Np. w okresie międzywojennym stykały się tutaj granice II Rzeczypospolitej, Rosji Sowieckiej i Rumunii.

Po drodze na krótko zatrzymujemy się w Okopach Świętej Trójcy. W latach 1672 - 1692 wielki hetman Jabłonowski buduje tutaj zamek, skąd organizowano napaady na Turków. Na zakończenie postoju po jednej i drugiej stronie drogi podziwiamy płynące w głębokich jarach Dniestr i Zbrucz.

Kilkanaście kilometrów jazdy autobusem i na horyzoncie „Perła na kamieniu” - Kamieniec Podolski. Przejeżdżamy przez most. W dole przepiękny kanion rzeki Smotrycz. Strome, wysokie, kamienne ściany ostro opadają ku rzece, tworząc głębokie jary. Na brzegach gęsto porośniętych drzewami stoją domy.

Dzień trzeci – 30 maja 2010 r.

Po śniadaniu i umieszczeniu bagaży w autobusie, wyruszamy do miasta. W planie msza św. w kościele katolickim a później zwiedzanie zabytków. Po drodze słuchamy krótkiego zarysu historycznego miasta. Słuchając historii miasta, dochodzimy do kościoła św. Mikołaja. Zdążyliśmy na nabożeństwo majowe, a po nim o godz. 10.00 rozpoczyna się koncelebrowana msza św. pod przewodnictwem naszego przewodnika duchowego ks. Fe-

liksa. Na początku mszy św. powitał nas miejscowy proboszcz z zakonu Paulinów. Po mszy św. zwiedzamy świątynię.

Z katedry wychodzimy na Rynek Polski dawne centrum dzielnicy polskiej, z ratuszem i dzwonnica. Obie budowle wzniesiono w XVI– XVII w. Przechodzimy też przez Ruski Rynek. Od przewodnika dowiadujemy się, że od 1432 r., kiedy Kamieniec uzyskał prawa miejskie, do 1790 r. miasto było podzielone na trzy dzielnice: ruską, polską i ormiańską, z których każda miała swój samorząd. Kamieniec otaczają dobrze zachowane mury miejskie. Kamieniec był symbolem Polski jako „przedmurza chrześcijańskiego” w Europie.

Najbardziej znane oblężenie, które opisał Henryk Sienkiewicz w jednej z części Trylogii „Pan Wołodyjowski” to oblężenie twierdzy w sierpniu 1672 r. Pod mury zamku nadciągnęła potężna armia turecka licząca około 200 tys. żołnierzy. Obrońcy zgromadzili 2,5 tys. żołnierzy i około 20 armat, ale mieli tylko czterech kanonierów. Obroną dowodził starosta kamieniecki Mikołaj Potocki, jednym z pomocników był Jerzy Wołodyjowski. Po dziesięciu dniach walk podpisał umowę kapitulacyjną. Obrońcy mogli opuścić twierdzę z bronią, podobnie mogli uczynić mieszczanie. Kiedy wojsko z pułkownikiem Wołodyjowskim gotowe było do wymarszu, w zamku wybuchł skład prochu, zabijając kilkuset żołnierzy i samego Wołodyjowskiego. Nie wiadomo, czy był to wypadek, czy też świadoma decyzja dowodzącego artylerią majora Heklinga, który nie mógł pogodzić się z kapitulacją.

Wyruszamy w podróż aby dotrzeć do ostatniego miasta, które zwiedzamy na trasie - do Buczacza. Przed nami ponad 100 km drogi. Do Buczacza wjeżdżamy w deszczu.

Sławne w dziejach Rzeczypospolitej miasto stoi na wysokich brzegach doliny rzeki Strypy.

Po krótkim postoju, wyruszamy w dalszą trasę – kierunek Lwów. Po drodze mijamy Brzeżany, które leżą w malowniczej okolicy zwanej Podolską Szwajcarią. W tym niewielkim miasteczku zachowało się kilka wspaniałych zabytków. W 1886 r. urodził się tu Edward Rydz-Śmigły, marszałek Polski.

Przed godziną 19-tą wjeżdżamy na ulice Lwowa. prowadzonym przez niestrudzonego w radosnym nastroju kończymy naszą pielgrzymkę.

Tradycyjną trasą wracamy do Polski.

Witam Was Kochane Dzieci

WAKACJE !! Nareszcie wakacje !... Ja się już nie mogę doczekać chwili, kiedy założę na ramiona plecak i wyruszę szlakiem przygód. A wy jak spędzacie wakacje ?

Przed wami czas wypoczynku, podróży, spotkań z nowymi ludźmi, zwiedzanie nowych miejsc. Przez dwa miesiące wakacji trzeba będzie pokazać, czy potraficie żyć według zasad, których się nauczyliście. Czas, który jest przed wami, to czas „egzaminu” z dobrego życia. Nie będzie pytań, odpowiedzi ustnych ani pisemnych. O chrześcijańskich obowiązkach będziecie musieli pamiętać – gdziekolwiek będziecie spędzać wakacje. Rano i wieczorem Bóg będzie czekał, kiedy ty z Nim porozmawiasz, powiesz o nowych kolegach, przygodach, przeżyciach. Jemu będziesz mógł powiedzieć nawet to, że tęsknisz za domem, On nigdy nie zdradzi ciebie, swego przyjaciela. Jezus będzie czekał, abyś pozwolił Mu wejść do swego serca podczas niedzielnej Mszy świętej. Pomoże ci cieszyć się światem, który podczas wakacji jest szczególnie kolorowy i piękny.

Jezus – przyjaciel dzieci

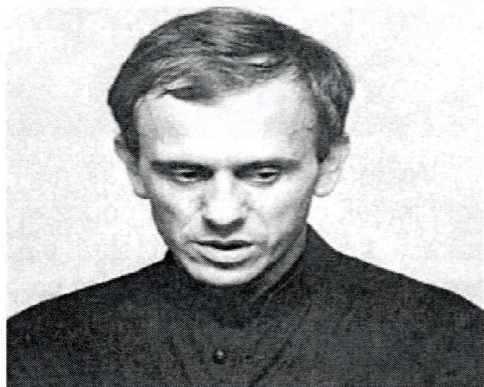
Wykorzystajcie ten czas najpiękniej jak potraficie, bo podczas wakacji szybciej można stać się lepszym. Na koniec chcę wam powiedzieć coś ważnego. Szukajcie podczas wakacyjnych wędrówek śladów Boga na świecie. Dziękujcie Bogu za świat, nie niszczycie go, nie zaśmiecajcie, dbajcie o niego.

Wydarzyło się ..

3 czerwca 2010r. Uroczystość Bożego Ciała zjednoczyła jak zawsze parafię i wiernych Sanoka we wspólnej modlitwie i publicznym wyznaniu wiary. Procesja przeszła w tym roku z naszego kościoła do parafii Przemienienia Pańskiego .

12 -13 czerwca w parafii Przemienienia Pańskiego w Festiwalu Piosenki Religijnej naszą parafię reprezentowały uczennice naszego gimnazjum. W kategorii „Gimnazjum” wyróżnienie otrzymała Marta Śpiewak, a w kategorii „Zespoły” zespół „Marana tha” wywalczył 3 miejsce. Gratulujemy.

6 czerwca niedziela - kilka tysięcy archidiecezjan, kilkudziesięciu kapłanów wraz z Biskupami: Abp Michalikiem, Bp Szalem i Bp Rojkiem wzięło udział w uroczystościach beatyfikacyjnych ks. Jerzego Popiełuszki w Warszawie. Uroczystości beatyfikacyjnej na pl. Piłsudskiego w Warszawie przewodniczył delegat Ojca Świętego Benedykta XVI abp Angelo Amato, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. - To będzie mocny, zamykający ten Rok akcent, który przybliży nam istotę kapłańskiej posługi. Zostanie nam ukazana osoba tego prostego, nawet chorowitego księdza, który w taki wyjątkowy sposób potrafił gromadzić ludzi wokół siebie - mówi przed beatyfikacją abp Kazimierz Nycz. Jak podkreślił, właśnie ta umiejętność skupiania wokół siebie przeróżnych środowisk pokazuje, w czym naprawdę leży moc Chrystusowego kapłaństwa. Metropolita warszawski w wywiadzie dla miesięcznika „Msza Święta” wspominał, że dla niego osobiście bardzo ważne było w Roku Kapłańskim to wszystko, co działo się w związku z przygotowaniem beatyfikacji

ks. Jerzego Popiełuszki. - Jeśli chodzi o jego kapłaństwo, na pierwszym miejscu postawiłbym - a przeżyłem to osobiście, kiedy razem koncelebraliśmy Mszę Świętą, co było jedynym moim bezpośrednim spotkaniem z księdzem Jerzym - przeżywanie przez niego i piękno sprawowania Eucharystii - mówił abp Nycz. Podkreślił też znaczenie prostych i ewangelicznych homilii i kazań ks. Jerzego. - Wbrew wszystkim, którzy księdzu Jerzemu zarzucali uprawianie polityki na ambonie, trzeba wyraźnie powiedzieć, że podstawą tych kazań były teksty Ewangelii, choćby te o konieczności zwyciężania zła dobrem - dodał. „Wierność Chrystusa, wierność kapłana” - takie hasło nosi kończący się już Rok Kapłański. Właśnie w kontekście wierności metropolita warszawski stawia postać ks. Jerzego Popiełuszki za wzór, nie tylko dla duchownych. - Potrafił być wierny Bogu, ludziom i ideałom - niezłomnie, aż do męczeńskiej śmierci. Ta jego postawa jest dziś cennym świadectwem i zobowiązuje nas do wierności podjętym zobowiązaniom, czy to małżeńskim czy kapłańskim i zakonnym, czy wreszcie wartościom. Niech ten współczesny nam męczennik będzie Patronem w trudnych zmaganiach o jakość życia - tłumaczy Metropolita Warszawski.

19 czerwca drużyna lektorów naszej parafii wzięła udział w 4 archidiecezjalnych rozgrywkach LSO. W turnieju wzięło udział 11 drużyn. Nasi lektorzy po raz kolejny zdobyli pierwsze miejsce, czego im gratulujemy.

24 czerwca uroczystą Mszę św. na zakończenie roku szkolnego dla dzieci uczęszczających do przedszkola odprawił Ks. Stanisław Prucnal. W swoim kazaniu podziękował Paniom które trują się w wychowywaniu dzieci oraz samym dzieciom, zachęcając je do przyjaźni z Bogiem.

25 czerwca o godz. 8.00 miała miejsce Uroczysta Eucharystia na zakończenie roku szkolnego 2008/09. Mszę św. odprawił i kazanie wygłosił Ks. Proboszcz, dziękując nauczycielom i młodzieży za pracę i trud.

W MINIONYM MIESIĄCU

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Helena Stanisławska
Małgorzata Kruszewska
Agnieszka Drozd
Maciej Kikta
Nikola Stoncel
Emilia Rachwalska
Marcel Pasierb
Patrycja Michałkiewicz

„Postępujcie zawsze jak dzieci światłości
i trwajcie w wierze”

stanęli na ślubnym kobiercu:

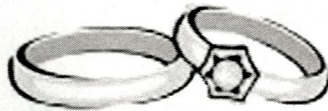
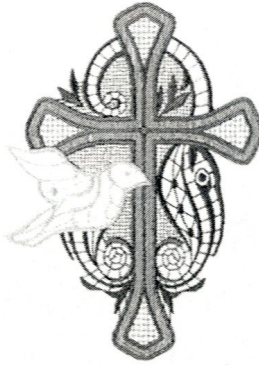
Marcin Bryndza i Anna Drwięga
Józef Legierski i Wioletta Hydzik
Sebastian Stanisławski i Natalia
Winnicka
Mariusz Wałaszek i Sabina Pilawska
Piotr Bartkowski i Anna Adamczyk
Rafał Oleniacz i Diana Basarab
Jacek Buras i Joanna Pędzich

„Prośmy Ducha Świętego, aby uświęcił
ten związek i dał małżonkom łaskę
wytrwania”

odeszli do wieczności:

Józef Domin
Ryszard Sabat
Natalia Tucha
Stanisław Urban
Helena Bryś

„Dobry Jezu, a nasz Panie,
daj im wieczne spoczywanie. Amen.”

PORADNIA PARAFIALNA

Masz problem, chcesz porozmawiać, przyjdź!

**Porady udzielane są w środy po wieczornej Mszy św.
w bibliotece parafialnej:**

pierwsza środa – pedagog, druga środa – psycholog
trzecia środa – nauczyciel- wychowawca, czwarta środa - kapłan

Porady udzielane są bezpłatnie!

NIEODPŁATNE KOREPETYCJE Z MATEMATYKI DLA UCZNIÓW

Każdy wtorek godz. 16.30 w sali w dolnym kościele.

**Uczniów gimnazjum i szkół średnich zaprasza
Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców.**

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

**ZAPRASZAMY poniedziałki i środy po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy**

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰ - 18⁰⁰

**z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94**

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

**W okresie wakacji niedzielna
wieczorna Msza św. jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰**

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego:

(udzielany w miesiącu: pierwsza so-
bota g.18 i trzecia niedziela g.11.30)
- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu
Stanu Cywilnego
- zaświadczenie dla chrzestnych
z parafii ich zamieszkania

sakramentu małżeństwa:

(minimum trzy miesiące przed plano-
wanym ślubem należy zgłosić się do
kancelarii parafialnej)

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego
i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu
przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań
w poradni przedmałżeńskiej
(w Sanoku funkcjonuje przy kościele
OO. Franciszkanów - spotkania
w pierwszy poniedziałek miesiąca
o godz. 17⁰⁰)
- do wglądu świadectwa ukończenia
katechizacji w zakresie szkoły pod-
stawowej, gimnazjum i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa kon-
kordatowego z USC (ważne 3 mies.)

pogrzebu:

- akt zgonu z USC

**Do udzielenia chrztu, ślubu
i pogrzebu poza własną parafią
potrzebna jest pisemna zgoda
swojego duszpasterza.**

PIELGRZYMKA PO KRESACH WSCHODNICH

